

maalet om Bevarelse af de omhandlede Rettigheder, og Udvalget foreslog at opstille forskellige Spørgsmaal til Regeringernes nærmere Besvarelse, saaledes med Hensyn til Kredsen af de Personer, der skulde falde ind under denne Ordning, Medregningen af Forsikringsperioder, der er gennemgaaet i forskellige Forsikringsinstitutioner, og Fastsettelsen af Størrelsen af de Ydelser, der skulde udredes af hver Institution.

Ogsaa for saa vidt angaar Bevarelse af erhvervede Rettigheder indeholder de nationale Lovgivninger ofte Begrænsninger; saaledes er det ofte fastsat, at Retten til de omhandlede Renter bortfalder i Tilfælde af paagældendes Flytning til Udlandet. Udvalget mente ikke, at der kan skabes nogen tilfredsstillende Løsning af dette Forhold gennem Afslutning af gensidige Overenskomster mellem de enkelte Lande, og Udvalget ansaa det derfor for ønskeligt, at der bliver truffet en international Ordning ogsaa med Hensyn til Bevarelsen af de erhvervede Rettigheder.

Udvalget foreslog derfor Konferencen at forelægge Regeringerne forskellige Spørgsmaal til Besvarelse, dels med Hensyn til Kredsen af de Personer, der skulde omfattes af Ordningen, dels med Hensyn til de Rettigheder, der skulde bevares, og endvidere med Hensyn til Udredelsen af Ydelserne. Samtidig vedtog Udvalget at indstille til Konferencen, at der i Spørgeskemaet til Regeringerne opstilledes særlige Spørgsmaal om den gensidige Bistand, som de administrative Myndigheder og Institutioner i de forskellige Lande skulde yde hinanden.

Under Behandlingen i Plenarforsamlingen af Udvalgets Indstilling blev der bl. a. fra Arbejdsgivernes Side rejst Indvending mod det af Udvalget stillede Forslag om Oprettelsen af et særligt Organ til Bistand for de Medlemsstater, der tiltraadte Ordningen, idet man henviste til, at en saadan Foranstaltning var uden Præcedens, og at den kunde gøre Indgreb i Arbejdsbureauets eller den permanente internationale Domstols Kompetence. Fra anden Side hævdede man, at det som Følge af de særlige Vanskeligheder, der kunde opstaa ved Gennemførelsen af den omhandlede internationale Ordning, var nødvendigt at skabe et saadant Organ, idet man herved henviste til, at dette Organ kun skulde yde Staterne Bistand ved den eventuelle Konventions Anvendelse, men ikke var kompetent til at fortolke Konventionens Tekst.

Konferencen vedtog at opretholde den Bestemmelse, der sigtede til Oprettelsen af det omhandlede særlige Organ, i Listen over de Punkter, hvorom Regeringerne skulde spørges, og vedtog derefter Udvalgets Betænkning. Med 99 Stemmer mod 0 vedtog Konferencen endelig at optage Spørgsmaalet om Bevarelsen af de her omhandlede Rettigheder paa Dagsordenen for den kommende Conference.

V. Erstatning for Erhvervssygdomme.

I den paa den internationale Arbejdskonference i 1925 vedtagne Konvention om Erstatning for Erhvervssygdomme, som i Henseende til Erstatning ligestiller Erhvervssygdomme med Ulykkestilfælde under Arbejde, findes en Fortegnelse over saadanne Sygdomme, som de ratificerende Stater forpligter sig til at anerkende som Erhvervssygdomme, naar disse Sygdomme angriber Arbejdere; der hører til de i Fortegnelsen nærmere angivne Virksomheder. Spørgsmaalet om en Udvidelse af denne Fortegnelse over Erhvervssygdomme havde været Genstand for Undersøgelse i Arbejdsbureauets Udvalg angaaende industriel Hygiejne, og i 1934 var Spørgsmaalet om en delvis Revision af den nævnte Konvention optaget paa Konferencens Dagsorden med Henblik paa at supplere Konventionens Liste over Erhvervssygdomme med følgende Sygdomme: Silicose, Forgiftninger ved Fosfor, Arsenik, Benzol m. fl.